

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2018 roku Sąd Rejonowy w Płocku, w sprawie z powództwa T. S. przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę, w pkt 1. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.747,13 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 4.247,13 złotych od dnia 29 marca 2016 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 500,00 złotych od dnia 7 października 2016 roku do dnia zapłaty, a także kwotę 1.554,24 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w pkt 2. w pozostałym zakresie powództwo oddalił oraz w pkt 3. nakazał zwrócić pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej w W. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Płocku kwotę 44,48 złotych tytułem niewykorzystanej zaliczki (wyrok 165; uzasadnienie k. 171 – 182).

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany - (...) spółka akcyjna z siedzibą w W., zaskarżając go w części tj. w zakresie punktów:

pkt 1 – co do kwoty 500,00 złotych oraz kosztów procesu,

pkt 3 – w zakresie związanym z w/w rozstrzygnięciem, co do kosztów procesu.

Zaskarżonemu orzeczeniu pozwany zarzucił:

I. naruszenie prawa materialnego, tj.

a) art. 361 § 1 k.c. w związku z art. 509 k.c. w związku z art. 6 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż normalnym następstwem szkody w przedmiotowej sprawie są koszty związane ze sporządzeniem przez powoda prywatnej kalkulacji naprawy już po nabyciu wierzytelności od poszkodowanego, podczas gdy powód nabył wierzytelność w stanie istniejącym w dacie przelewu, co oznacza, iż w dacie przelewu przeniesiona wierzytelność nie obejmowała kosztów prywatnej kalkulacji naprawy uszkodzonego pojazdu, ta bowiem została wykonana po nabyciu wierzytelności przez powoda, a zatem powód nie mógł nabyć tej wierzytelności od poszkodowanego;

b) art. 6 k.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji nieudowodnienia przez powoda roszczenia poprzez przedłożenie dokumentu uiszczenia należności z faktury VAT nr (...), podczas gdy ciężar dowodu zgodnie z normą art. 6 k.c. obciążał powoda;

II. naruszenie przepisów postępowania,

a) art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 509 k.c. poprzez pominięcie w uzasadnieniu wyroku kwestii związanej ze zbadaniem umowy przelewu wierzytelności i jej przedmiotu – co Sąd winien uczynić z urzędu – a co miało istotny wpływ na wydane rozstrzygnięcie i uwzględnienie roszczenia w zakresie kosztów prywatnej kalkulacji naprawy, a nadto brak wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa;

b) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci faktury nr (...), z której jednoznacznie wynika, iż powód nie uiszczył należności wynikającej z tego dokumentu, co w konsekwencji doprowadziło do nieprawidłowego uwzględnienia roszczenia w tym zakresie.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o:

1. uwzględnienie apelacji i zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez zasądzenie w pkt 1 od pozwanego na rzecz powoda kwoty 4.247,13 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 marca 2016 roku do dnia zapłaty i oddalenie powództwa w pozostałej części oraz rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (apelacja k. 186 - 190).

Powód, w odpowiedzi na apelację pozwanego, wniósł o jej oddalenie w całości i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (odpowiedź na apelację k. 199 - 201).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja strony pozwanej jest bezzasadna.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu I instancji i jako trafnie i prawidłowo ocenione oraz logicznie wywiedzione ze zgromadzonego materiału dowodowego, przyjmuje za własne.

Bezzasadny jest postawiony w apelacji zarzut dotyczący naruszenia art. 328 § 2 k.p.c.

Zgodnie z powszechnie przyjmowanym w orzecznictwie poglądem, uzasadnienie wyjaśnia przyczyny, dla jakich orzeczenie zostało wydane, jest sporządzane już po jego wydaniu, a zatem wynik sprawy z reguły nie zależy od tego, jak napisane zostało uzasadnienie i czy zawiera ono wszystkie wymagane elementy. Z tych przyczyn zarzut naruszenia przepisu art. 328 § 2 k.p.c. może być usprawiedliwiony tylko w tych wyjątkowych okolicznościach, w których treść uzasadnienia orzeczenia sądu całkowicie uniemożliwia dokonanie oceny toku wyводу, który doprowadził do wydania orzeczenia lub w przypadku zastosowania prawa materialnego do niedostatecznie jasno ustalonego stanu faktycznego (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 marca 2011 roku, w sprawie II PK 202/10, w wyroku z dnia 7 stycznia 2010 roku, w sprawie II UK 148/09, podobnie Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 27 października 2010 roku, w sprawie I ACA 733/10, opubl. Legalis).

W rozpatrywanej sprawie uzasadnienie zaskarżonego wyroku zawiera ustalenia faktyczne, ocenę dowodów i rozważania pozwalające odtworzyć tok rozumowania Sądu Rejonowego. Nie jest, zatem dotknięte tego rodzaju uchybieniami, które mogłyby skutkować wzruszeniem zakwestionowanego apelacją orzeczenia. Sfera motywacyjna Sądu Rejonowego nie budzi wątpliwości, a zatem orzeczenie poddaje się kontroli instancyjnej.

Niezasadny jest podniesiony przez skarżącego zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci faktury nr (...), z której jednoznacznie wynika, iż powód nie uiszczył należności wynikającej z tego dokumentu, co w konsekwencji doprowadziło do nieprawidłowego uwzględnienia roszczenia w tym zakresie.

Zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności. W tym zakresie należy brać pod uwagę cały materiał sprawy. W wyniku swobodnej oceny dowodów sąd dokonuje selekcji zebranego materiału pod kątem widzenia istotności poszczególnych jego elementów. Dalszym założeniem prawidłowej oceny dowodów jest ich poprawna interpretacja. Sąd Rejonowy, wbrew stanowisku skarżącego, prawidłowo poczynił ustalenia faktyczne i wszechstronnie rozważył cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Zasada odpowiedzialności pozwanego - (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. i powstały po jego stronie obowiązek wypłaty odszkodowania w związku ze szkodą zaistniałą w dniu 26 lutego 2016 roku nie budziły wątpliwości. Pozwany odpowiedzialności tej nie kwestionował wypłacając odszkodowanie w kwocie 4.608,70 złotych.

Sąd I instancji, w ocenie Sądu Okręgowego, trafnie ustalił i uznał, że koszt wykonania prywatnej ekspertyzy mieści się w granicach odszkodowania należnego od ubezpieczyciela sprawcy szkody. Na tle stanu faktycznego przedmiotowej sprawy, powód wykazał istnienie adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem – kolizją drogową – a szkodą w postaci, nie tylko wydatków związanych z naprawą uszkodzonego pojazdu, ale i kosztów prywatnej ekspertyzy rzeczoznawcy. Zauważyć należy, że w sytuacji, gdy zakład ubezpieczeń zaprzecza swojemu obowiązkowi

wypłaty pełnej wysokości odszkodowania, podważając jego zasadę, strona poszkodowana niejako zmuszona zostaje do uzyskania potwierdzenia wysokości swoich roszczeń poprzez ocenę kosztów naprawy, dokonaną przez prywatnego rzeczoznawcę. Znaczna rozbieżność, co do należnego odszkodowania w pełni usprawiedliwiła posiłkowanie się przez powoda specjalistyczną prywatną ekspertyzą. Dla oceny zasadności poniesienia kosztów prywatnej ekspertyzy istotne było również to, że w piśmie z dnia 21 lipca 2016 roku, powód wezwał pozwanego do zapłaty na jego rzecz brakującej części należnego odszkodowania za szkodę w w/w samochodzie w kwocie 5.253,77 złotych, a ponadto zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy w wysokości 500,00 zł. Do wezwania powód załączył kserokopię umowy cesji z dnia 16 czerwca 2016 roku, kalkulację naprawy nr (...) z dnia 21 lipca 2016 roku oraz fakturę VAT nr (...).

Chybiony jest postawiony w apelacji zarzut dotyczący naruszenia art. 6 k.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji nieudowodnienia przez powoda roszczenia poprzez przedłożenie dokumentu uiszczenia należności z faktury VAT nr (...), podczas gdy ciężar dowodu zgodnie z normą art. 6 k.c. obciążał powoda.

Niezależnie od tego, że strona pozwana w toku postępowania przed Sądem I instancji nie kwestionowała okoliczności sporządzenia prywatnej kalkulacji oraz poniesienia tego wydatku przez powoda, to w ocenie Sądu Okręgowego, wbrew stanowisku Skarżącego, okoliczność czy koszty te zostały przez powoda poniesione, czy też nie pozostaje bez znaczenia dla oceny zasadności jego żądania w tym zakresie, skoro powód został obciążony określonym wydatkiem z tego tytułu przez zleceniobiorcę (rzeczoznawcę). Zasadność pokrycia tego wydatku jest w pełni uzasadniona, gdyż to na wyliczeniach wynikających z prywatnej ekspertyzy powód oparł żądanie zapłaty uzupełniającego odszkodowania, a żądanie to prawie w całości zostało uwzględnione.

To pozwany wbrew spoczywającemu na nim w tym zakresie ciężarowi dowodowemu (art. 6 k.c.) nie podważył skutecznie zasadności zlecenia przez powoda sporządzenia kalkulacji osobie trzeciej i nie wykazał okoliczności, które przemawiałyby za przyjęciem, że koszt 500,00 złotych tytułem sporządzenia kalkulacji jest kosztem ponoszonym przez powoda w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, a zatem, że nie istniała podstawa do korzystania z usług innego specjalistycznego podmiotu i refundacji w ramach ubezpieczenia OC.

W świetle powyższych rozważań nie ma racji bytu zarzut naruszenia przepisu art. 361 § 1 k.c. w związku z art. 509 k.c. w związku z art. 6 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż normalnym szkody w przedmiotowej sprawie są koszty związane ze sporządzeniem przez powoda prywatnej kalkulacji naprawy już po nabyciu wierzytelności od poszkodowanego, podczas gdy powód nabył wierzytelność w stanie istniejącym w dacie przelewu, co oznacza, iż w dacie przelewu przeniesiona wierzytelność nie obejmowała kosztów prywatnej kalkulacji naprawy uszkodzonego pojazdu ta, bowiem została wykonana po nabyciu wierzytelności przez powoda, a zatem powód nie mógł nabyć tej wierzytelności od poszkodowanego.

Koszt przedmiotowej ekspertyzy stanowi, bowiem stratę w majątku powoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z działaniem sprawcy polegającym na spowodowaniu kolizji drogowej i odmowie zakładu ubezpieczeń wypłacenia pełnej wysokości odszkodowania poszkodowanemu. Tym samym przyjąć należy, że domaganie się zwrotu wydatków na sporządzenie prywatnej ekspertyzy pozostaje w normalnym związku przyczynowym ze szkodą, której wysokość została ustalona w oparciu o przesłanki z art. 361 § 1 k.c. Odszkodowanie z umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody za szkody spowodowane ruchem pojazdu mechanicznego obejmuje tym samym także i ten wydatek obciążający powoda.

Sąd Okręgowy nie dostrzegł żadnych uchybień kwestionowanego wyroku, które winny być uwzględnione w toku kontroli instancyjnej z urzędu.

W tym stanie rzeczy, wobec bezzasadności wskazanych zarzutów, sformułowanych przez apelującego Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Pozwany przegrał postępowanie apelacyjne w całości, a zatem powinien zwrócić stronie przeciwnej poniesione przez nią koszty postępowania, tj. kwotę 120,00 złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika powoda będącego

adwokatem (wynagrodzenie to zostało ustalone na podstawie § 2 pkt 1 w związku z § 10 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie - Dz. U. poz. 1804 ze zm.).

Beata Matysik Iwona Godlewska Marzena Eichstaedt